Br. p. 2378/19 (SN)

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 034399 20 U
Sarajevo, 12.03.2021.godine

17.03.2021
US-03 13-1 3 20

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanina, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja "Elektro Profing" d.o.o. Mostar, kojeg zastupa Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, ulica La Benevolencija broj 2, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-2978-8/19 od 12.12.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 12.03.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 13/06/3-14-30-1333/2019 SM od 13.11.2019.godine, ugovornog organa Porezna uprava Federacije BiH. Odbijen je zahtjev za nadoknadu troškova postupka na ime sastava žalba u iznosu od 1.045,98KM kao i zahtjev tužitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretaanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor iz razloga jer je doneseno pogrešnom primjenom materijalnog propisa. Tužbom ukazuje da je u konkretnom slučaju nesporno da je on izabran kao najpovoljniji ponuđač i da nije njegovom krivicom propustio blagovremeno dostaviti ugovornom organu kompletnu traženu dokumentaciju iz člana 45. stav 2. tačka a) Zakona o javnim

nabavkama BiH. Naime, tužitelj nije na vrijeme predao traženu dokumentaciju iako je zahtjev podnio 14.10.2019.godine, ali Sud BiH iz organizacionih razloga nije izdao uvjerenje o činjenicama o kojima vodi evidenciju. Tužitelj ističe i da je dostavio dokaze o podnošenju zahtjeva a Uvjerenje je dostavio dana 08.11.2019. godine a krajnji rok za dostavu je bio ponedjeljak na dan 04.11.2019.godine. Ugovorni organ je mogao provjeriti odnosno bio je u obavezi u skladu sa članom 68. stav 3. ZJN zatražiti pojašnjenje ili informaciju iz kojeg razloga ponuđaču nije izdato traženo uvjerenje. Samo zbog navedenog je donesena nova odluka o izboru najpovljnijeg ponuđača odnosno izabran je drugorangirani ponuđač. Zbog toga je obrazloženje tužene nezakonito jer nisu dati valjani razlozi zašto žalba tužitelja nije osnovana nego je samo navedeno da nije dostavio traženu dokumnetaciju iako je tužitelj obavijestio ugovorni organ da mu sud nije blagovremeno izdao traženo Uvjerenje. Slijedom navedenog tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak a tuženu obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.045,98 KM (sastav tužbe 849,00KM plus 17% PDV-a i sudske takse 100,00KM).

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, je predlažio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresirana lica, uredno obaviješteni nisu dostavili svoja izjašnjenja.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35 Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga:

Kako to proizilazi iz stanja spisa, osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 13/06/3-14-30-1333/2019 SM od 13.11.2019. godine, ugovornog organa Porezna uprava Federacije BiH. Prema obrzaloženju pobijanog rješenje tuženi je ocijenio da tužitelj nije ispunio uslove propisane u odredbi člana 45. i 47. Zakona o javnim nabavkama BiH, kako je to predviđeno u Tenderskom dokumentu, odnosno nije u roku od 5 dana od dana prijema Obavještenja o izboru, dostavio Uvjerenje od suda BiH. Tuženi je ocijenio da je tužitelj traženo uvjerenje trebao dostaviti do 04.11.2019. godine a ne 08.11.2019. godine kako je to tužitelj uradio u konkretnom slučaju. Tužitelj je dostavio dokaz da je podnio zahtjev Sudu BiH koji nije blagvoremeno odlučio o zahtjevu ali tuženi je ocijenio da razlozi nepostupanja u skladu sa tačkom 4.15.1. Tenderskog dokumenta u kojoj odredbi je jasno propisano da će se zakašnjeli dokumenti koji se odstavljaju u skladu sa članom 45. i 47. Zakona o javnim nabavkama BiH, tretirati kao da nisu ni dostavljeni u ostavljenom roku. Slijedom navedenog, donesena je odluka kao u dispoztivu pobijanog rješenja a odluka ugovornog organa da izabere drugorangiranog prihvatljivog ponuđača je donesena pravilnim utvrđenjem odlučnih činjenica.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno nakon pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa odredbama člana 45. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) (*lična sposobnost ponuđača)* propisano je da jUgovorni

organ, izuzev u slučajevima iz člana 21. stav (1) tačka d) i člana 22. stav (1) tačka d) ovog zakona, dužan je odbaciti zahtjev za učešće ili ponudu između ostalog i ako je ponuđač u krivičnom postupku osuđen pravosnažnom presudom za krivična djela organiziranog kriminala, korupciju, prevaru ili pranje novca, u skladu s važećim propisima u Bosni i Hercegovini ili zemlji u kojoj je registrovan. U skladu sa stavom 2. tačka a). citirane zakonske odredbe, ponuđač kojem bude dodijeljen ugovor obavezan je dostaviti uvjerenje nadležnog suda kojim dokazuje da u krivičnom postupku nije izrečena pravosnažna presuda kojom je osuđen za krivično djelo učešća u kriminalnoj organizaciji, za korupciju, prevaru ili pranje novca.

Pravilnim tumačenjem navedene zakonske odredbe a imajući u vidu tačku 4.15. tenderskog dokumenta i činjenicu da je tužitelj Obavještenjm i Odlukom o izboru najpovoljnijeg ponuđača od 24.10.2019.godine bio dužan u roku od 5 dana od dana kada je zaprimio Obavještenja dostaviti dokumente iz člana 45. do 51. Zakona o javnim nabavkama BiH, ovo vijeće cijeni da nije osnovan prigovor da tuženi nije cijenio činjenicu da je tužitelj dostavio dokaz o pokušaju da obezbijedi uvjerenja suda BiH. Naime, nije sporno da je tužitelj pokušao od suda dobiti Uvjerenje Suda BiH, sve u skladu sa članom 45. stav 2 . tačka a). Zakona o javnim nabavkama BiH, o čemu postoje dokazi u spisu predmeta. S tim u vezi, kako to proizilazi iz dokumentacije za nabavku broj 1415 tužitelj je sve ostale potvrde koje su zahtijevane u smislu člana 45. Zakona dostavio neblagovremeno jer su isti kod ugovornog organa zaprimljeni tek dana 08.11.2019. godine u 12:00h. Vijeće cijeni i da nije sporno da uvjerenje Suda nije dostavljeno neblagovremeno propustom tužitelja ali bi evantualno osnov za pobijanje nove Odluke o izboru, tužitelj imao da je dostavio sve ostale pribavljene dokumente koji su mu izdati blagovremeno, na vrijeme kao što su to potvrda BBI banke, Općinskog suda u Mostaru itd., zajedno sa dokazom da je na vrijeme u roku od pet dana, podnio zahtjev Sudu BiH, te zajedno sa odgovorom u vezi sa zahtjevom kao i službenom zabilješkom koju je tužitelj nesporno sačinio. Međutim, kako su svi dokumenti dostavljeni naknadno odnosno umjesto 04.11.2019. godine, tek dana 08.11.2019.godine to je odluka tuženog donesena u skladu sa materijalnim propisom, nakon prethodo pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Slijedom navedenog nije osnovan prigovor iz tužbe da je ugovorni organ morao pozvati ponuđača, tužitelja da pojasni dokumente koji su dostavljeni u smislu odredbe člana 45-51. Zakona o javnim nabavkama BiH (sve u skladu sa članom 68. Zakona o javnim nabavkama BiH) cijeneći da su svi dokumenti dostavljeni neblagovremeno. Dakle, u skladu sa članom 68. stav 1. Zakona o janvim nabavkama BiH, Ugovorni organ odbacuje zahtjev za učešće ili ponudu ako ponuđač nije dostavio tražene dokaze ili je dostavio nepotpune dokaze ili je lažno predstavio informacije koje su dokaz ispunjavanja uslova iz čl. 45. do 51. ovog zakona. S druge strane, pojašnjenje dokumenata u skladu sa članom 68. stav. 3. Zakona, Ugovorni organ može zahtievati u roku od tri dana i to za dokumente koje su dostavljeni u skladu s čl. 45. do 51. ovog zakona ili da dostave originalne dokumente radi poređenja s kopijom koja je dostavljena uz ponudu, a s ciljem otklanjanja formalnog nedostatka dokumenata. Obzirom da su svi dokumenti a ne samo sporno Uvjerenje Suda BiH dostavljenin 08.11.2019.godine, to ugovorni organ nije ni

mogao zahtijevati pojašnjenje niti je navedena zakonska odredba primjenjiva u konkretnom slučaju.

Zbog toga je ovo vijeće ocijenilo da je tuženi donio odluku pravilnom primjenom materijlanog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica. Posljedično, nije osnovan ni prigovor iz tužbe da pobijano rješenje ne sadrži valjane razloge odnosno obrazloženje što znači da rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 233. i 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH. Konačno, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin